

KOPECZKY LÁSZLÓ

HANYATLÓ HANGULATBAN

*Tán mert szétmértem
A lelkem,
Ez az én zeném:
Ha megkapom a pénzem én?
Vagy ha az utókor felken?*

*Ha ez volna
Az én zeném,
Érezném,
De süket csend
Odabent,
És száz jövőért
Nem áldoznám a jelent.*

*Akkor hát: kinek?
Miért? Meddig?
(Sajnos már rég túlléptem:
Tíz évvel ezelőtt, keddig.)
Tíz évvel ezelőtt, keddig? ...
Pedig ez végleges volt változatnak.
Mondjátok, hogy ez a
»se nem tagadásom, se nem
[hitem«*

*Bohém ledérség,
Én majd csak
(Hogy tovább tartsak)
Egész röviden:
K á r h o z a t n a k . . .*

LÁTOMÁS, AMELYET EGYELŐRE MÉG CSAK HALLOMÁSBÓL ISMEREK

*Magányos farkas leszek,
Kehecs, döglődő vadon élek,
S ha rám szól az Élet:
»Na mi van, öreg fickó,
E rogyant léthez mit szólsz?«
Azt mondom:
»Köszönöm . . . még kérek . . .«*